

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 84.291 van 21 december 1999

A. 85.829/VIII-1461

In zake : **MEERT** Francis,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean LAURENT, advocaat,
J.-B. Meunierstraat 22
1050 Brussel,

tegen :

DE POST.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,

Gezien het op 30 juli 1999 ingediende verzoekschrift, waarbij Francis MEERT de nietigverklaring vordert van "de beslissing van 1 juni 1999 van postontvanger D. BOSSUYT, die verzoeker afzet, de beslissing van 1 juni 1999 van de eerste adviseur van de administratieve loopbaan, die verzoeker met ingang van 2 maart 1999 schorst en de beslissing van de commissie van beroep van 11 mei 1999;

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging van diezelfde beslissingen vordert;

Gelet op de beschikking van 10 augustus 1999, waarbij aan verzoeker de kosteloze rechtspleging wordt toegestaan;

Gezien het verslag van de heer PAQUET, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 94 van de algemene procedureregeling en van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding;

Gelet op de beschikking van 3 december 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven, de indiening van het verslag wordt gelast en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 17 december 1999;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. LAURENT, advocaat, die voor verzoeker verschijnt en van de heer A. PARENT, gegradueerde in de rechten, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer PAQUET, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

1. Verzoeker was hulppostbode van 25 juni 1962 tot 30 april 1966 en is op 1 mei 1966 postman geworden, vervolgens eerste postman op 1 januari 1979.

2. Op 25 februari 1999 stelt zijn onmiddellijke chef, postontvanger Daniël BOSSUYT, hem de volgende vragen :

" Mevr. Maria LEFEVRE, Rigasquare 36, 1030 Schaarbeek, deelt mij mee dat ze u op 2 februari 1999 vijf

stortingsformulieren heeft gegeven met het bijbehorende geld. Die stortingen zijn niet verricht. Het betreft bedragen van 12.750 frank (betaling van de huur), 2700 frank (gas), 1.764 frank (ziekenfonds), 1.307 (telefoon) en 500 frank (3-SUISSES).

Ze beweert dat u haar op 25 februari 1999 hebt gezegd dat u "de enveloppe" met dat geld (had) verloren. In uw notitieboekje 607 is op 2 februari 1999 niets vermeld.

- . Waarom hebt u de stortingsformulieren niet onmiddellijk ingeschreven ?
- . Wanneer en waar zou u die stortingen verrichten ?
- . Is het waar dat u de enveloppe met het geld hebt verloren? Zo ja, waarom ben ik daarvan niet op de hoogte gebracht?
- . Bevonden zich in die enveloppe andere documenten en geld van andere cliënten ?
- . Hebt u later stortingen verricht voor deze cliënt en zo ja, wanneer ?

Gelieve mij onmiddellijk uitleg te verstrekken opdat een onderzoek kan worden gestart en de cliënt kan worden ingelicht".

Verzoeker antwoordt daarop het volgende :

" Mevrouw CARLIER wil het poststempel als bewijs op haar ontvangstbewijzen.

Ik heb drie stortingen ontvangen - de huur, de telefoon en 3-SUISSES.

Mevrouw CARLIER had zich vergist in het rekeningnummer voor de huur.

's Anderendaags ben ik het gaan vragen aan de eigenaar van de Bacchus, Rigasquare 35.

Ik heb na rectificatie de huur aan het loket betaald.

Het is juist dat ik de twee andere stortingen zoekgemaakt heb, maar ik heb het geld teruggegeven.

In de enveloppe bevond zich niets anders.

Ik doe elke maand betalingen voor die cliënte.

Het is toch vreemd dat die cliënte zich het juiste bedrag herinnert van de zoekgeraakte

stortingsformulieren, daar toen ik bij haar teruggekeerd ben, ze zich dat bedrag niet herinnerde, anders had ik de stortingsformulieren al lang weer opgemaakt".

3. Op 1 maart 1999 stelt de postontvanger voor verzoeker in het belang van de dienst te schorsen met ingang van 's anderendaags, om de volgende redenen :

- " 1) achterhouden gedurende tien dagen van geld door een cliënte gegeven voor het betalen van haar huur (12.750 frank).
- 2) achterhouden van geld van dezelfde cliënte (1.803 frank) voor het betalen van de telefoon en Trois SUISSES gedurende twintig dagen.
- 3) valse verklaringen om te pogen punten 1 + 2 te verklaren".

Dit voorstel is door de eerste adviseur van de administratieve loopbaan goedgekeurd; deze besluit verzoekers wedde te verminderen en hem de mogelijkheid te ontnemen om aanspraak te maken op bevordering en weddeverhoging.

4. Op 4 maart 1999 zet de postontvanger verzoeker af wegens :

- " . het aannemen op 2 februari tijdens zijn ronde van ten minste drie stortingsformulieren met het geld zonder deze in te schrijven in zijn notitieboekje 607;
- . het achterhouden van het bedrag van 12.750 frank van 2 februari 1999 tot 11 februari 1999, de datum waarop hij het stortingsformulier (betaling van de huur) voor afhandeling heeft afgegeven aan de bediende van de ontvangsten;
- . het verliezen tussen 2 februari 1999 en 22 februari 1999 van twee stortingsformulieren die hem door de cliënte waren toevertrouwd op 2 februari 1999;
- . het achterhouden van het bedrag van 1.803 frank van 2 februari 1999 tot 22 februari 1999, de datum waarop hij beweert het te hebben teruggegeven aan de cliënte; de cliënte beweert niets te hebben teruggekregen;
- . op 26 februari 1999 en op 1 maart 1999 valse verklaringen te hebben afgelegd betreffende het voorgaande".

5. Verzoeker verantwoordt zich en wijst er onder meer op dat hij de 1.803 frank wel heeft

teruggegeven en dat het nooit in zijn bedoeling heeft gelegen geld te verduisteren. Op 18 maart 1998 handhaaft de postontvanger de afzetting omdat hij van oordeel is dat "de verantwoording geen enkel nieuw gegeven aanbrengt en niets anders doet dan herhalen en bevestigen wat reeds in het dossier staat". Verzoeker stelt beroep in tegen die beslissing.

6. Op 11 mei 1999 brengt de commissie van beroep, na verzoeker en diens raadsman te hebben gehoord, het volgende advies uit :

" Na beraadslaging en geheime stemming is het besluit dat de betrokkene, het achterhouden van de sommen die overeenstemmen met de bedragen op de stortingsformulieren die hem op ronde waren toevertrouwd, toegeeft. Dat inzake het verduisteren van geld de feiten voor alle leden bewezen zijn en zeer ernstig, dat de betrokkene het vertrouwen van zowel de cliënten als van zijn werkgever heeft beschaamd, dat DE POST redelijkerwijze jegens hem niet meer een gunstig vermoeden kan koesteren, iets waarop alle personeelsleden aanspraak kunnen maken, indien ze wil voorkomen dat weer oneerlijke handelingen worden gesteld. Dat de commissie van beroep eenparig van mening is dat op grond van de ernst van de feiten schorsing in het belang van de dienst met ingang van 2 maart 1999 gewettigd is en de door de onmiddellijke chef opgelegde afzetting de gepaste tuchtmaatregel is".

7. De eerste adviseur van de administratieve loopbaan handhaaft bijgevolg zijn beslissing om verzoekers wedde te verminderen en hem met ingang van 2 maart 1999 de mogelijkheid te ontnemen om zijn aanspraken op bevordering en op weddeverhoging te doen gelden.

8. Op 1 juli 1999 neemt de postontvanger de volgende beslissing :

" DE ONMIDDELLIJKE CHEF,
Gelet op artikel 118, § 2, tweede lid, van het administratief statuut van DE POST;
Gelet op mijn beslissing van 4 maart 1999 om de heer Francis MEERT, eerste postman van het kantoor Brussel 3, af te zetten;

Gelet op het advies uitgebracht door de commissie van beroep tijdens haar vergadering van 11 mei 1999;

Overwegende dat de betrokkene het achterhouden van de sommen die overeenstemmen met de bedragen op de stortingsformulieren die hem op ronde waren toevertrouwd, toegeeft. Dat inzake het verduisteren van geld de feiten voor alle leden bewezen zijn en zeer ernstig, dat de betrokkene het vertrouwen van zowel de cliënten als van zijn werkgever heeft beschaamd, dat DE POST redelijkerwijze jegens hem niet meer een gunstig vermoeden kan koesteren, iets waarop alle personeelsleden aanspraak kunnen maken, indien ze wil voorkomen dat weer oneerlijke handelingen worden gesteld. Dat de commissie van beroep eenparig van mening is dat op grond van de ernst van de feiten schorsing in het belang van de dienst met ingang van 2 maart 1999 gewettigd is en de door de onmiddellijke chef opgelegde afzetting de gepaste tuchtmaatregel is";

Overwegende dat mijn beslissing van 4 maart 1999 bijgevolg moet worden gehandhaafd,

B E S L U I T :

Enig artikel. - De genaamde Francis, Charles MEERT, geboren op 5 december 1944, eerste postman, M. 953827/26, wordt met ingang van heden afgezet uit zijn ambt.

Deze beslissing wordt ter kennis gebracht van de betrokkene";

Overwegende dat het beroep alleen ontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen de beslissing tot afzetting genomen op 1 juni 1999 na advies van de commissie van beroep;

Overwegende dat verzoeker onder meer een middel ontleent aan schending van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van het evenredigheidsbeginsel en een tweede middel aan schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van motivering, van het algemeen beginsel van hoor en wederhoor, aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling, aan onjuistheid alsmede onaanvaardbaarheid van de motivering en van de kwalificatie van de feiten; dat hij toegeeft geldsommen te hebben achtergehouden, maar de kwalificatie

geldverduistering ontkent, die "te denken zou geven dat die sommen verduisterd zijn om tot iets anders te dienen", terwijl zulks door de verwerende partij niet is bewezen; dat hij voorts zegt dat van de achtergehouden sommen de ene gestort is en de andere teruggegeven aan de eigenares, alvorens haar klacht de postontvanger had bereikt; dat hij bovendien betoogt dat de bestreden handelingen niet genoegzaam gemotiveerd zijn wanneer zij steunen op de geldverduistering en de oneerlijke handelingen die hij zou hebben gesteld;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat ze "niet kan aanvaarden dat een personeelslid geld dat hem wordt toevertrouwd, achterhoudt, ongeacht of zulks te wijten is aan oneerlijkheid en met de bedoeling het te bezigen, dan wel aan zo'n uitermate grote nalatigheid dat ze onaanvaardbaar wordt"; dat ze betoogt dat, "wat de verduistering van 12.750 frank betreft, het teruggeven van dat bedrag vóór de klacht hoegenaamd niet uitsluit dat het om een opzettelijke en oneerlijke handeling gaat" en erop wijst dat "daar het gaat om een personeelslid dat zelf aanvoert dat er geen enkel soortgelijk feit is geweest gedurende een loopbaan van 37 jaar, DE POST geen geloof kan hechten aan de stelling dat het om een loutere nalatigheid gaat"; dat ze eveneens beklemtoont dat verzoeker niet kan bewijzen dat hij het bedrag van 1.803 frank heeft teruggegeven aan de eigenares ervan; dat de verwerende partij, wat de kwalificatie van de feiten betreft, "erop wijst dat haar beslissing gegrond is op de gangbare benaming van de feiten, te weten dat het personeelslid sommen heeft achtergehouden die hem waren toevertrouwd. (...) behoudens andersluidende vermelding neemt de eindbeslissing de motieven over van de vorige besluiten die in dat verband heel duidelijk zijn en bepalen dat het personeelslid "het bedrag ... heeft achtergehouden (cf. beslissing van 4 maart 1999) en dat men geen vertrouwen meer kan hebben in een personeelslid

dat belast is met financiële verrichtingen (verslag van de postontvanger van 31 maart 1999, waarvan verzoeker kennis heeft genomen alvorens te verschijnen voor de commissie van beroep)";

Overwegende dat verzoeker heeft toegegeven geld te hebben achtergehouden; dat om deze feiten te kunnen kwalificeren als het verduisteren van geld, bewezen moet worden dat de dader het opzet had bedrog te plegen; dat de kwalificatie "verduistering" voor het eerst voorkomt in het advies van de commissie van beroep; dat de lezing ervan het niet mogelijk maakt daaruit af te leiden of de commissie een vergissing heeft begaan bij het kwalificeren van de feiten door ten onrechte achterhouden en verduistering met elkaar gelijk te stellen dan wel of ze het opzet om bedrog te plegen bewezen heeft geacht op basis van feitelijke en juridische overwegingen die niet in haar advies worden vermeld en die niet blijken uit het administratief dossier; dat de bestreden handeling bovendien slechts gemotiveerd is door verwijzing naar het advies van de commissie van beroep, welke motivering stereotiep is en zou kunnen worden overgenomen voor alle gevallen waarin geld wordt achtergehouden, aangezien de commissie in geen enkel opzicht rekening heeft gehouden met de omstandigheden van de zaak en meer bepaald met de voor verzoeker gunstige gegevens; dat de middelen kennelijk gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 1 juni 1999 van postontvanger Daniël BOSSUYT die Francis MEERT afzet uit zijn ambt van eerste postman.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 2.

Er is geen grond meer om uitspraak te doen over de vordering tot schorsing.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op, eenentwintig december 1900 negenen-negentig door :

de Hr. GEUS, kamervoorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Chr. MALCORPS.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.